

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מקלחת ציון

פְּרֻשֶׁת בְּהַעֲלוֹתָךְ - הַשְּׂגָחָה פְּרֻטִית

"עַל פִּי ה' יִחַנו" (במדבר ט, כ)

כשיהודי בא לעולם, הוא עולה על מטוס, בורא עולם הוא המנהיג והמוביל, ובצורה טובה הרבה יותר מהטייס המקצועי ביותר.

מאותו רגע הוא בידיים הכי טובות, מישוה שומר ומשגיח עליו ומוודא שהכל בסדר. גם אם נראה שמשוה מסתבך - הכל בסדר, והכל בשליטה, כי יש מנהיג לבירה!

הגאון רבי אייזיק שר זצ"ל, מבאר- מדוע בפרשה חשוב לנו לדעת כיצד נסעו בני ישראל, מתי חנו ומתי המשיכו?

מדוע כל כך חשוב להאריך ולבאר שהכל נעשה אך ורק על פי ה'? כדי להדגיש ולומר לנו, כל מה שקורה, הכל נעשה ברצון ה', והכל מנוהל בהשגחה מלמעלה.

הבה נאמץ את המסר הזה העולה מהפרשה, ניקח לתשומת ליבנו שבאמת איננו עושים דבר כי אם השתדלות מחוייבת, ובאמת הכל נקבע ביד ה', הוא המשגיח עלינו ומוביל אותנו.

ככל שנאמץ את החשיבה הזו, כך יהיה לנו קל לקבל כל בשורה, ולהיות רגועים ובטוחים שאנו בידי אבא טוב ואוהב, שמוביל אותנו הכי טוב שאפשר.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

שְׁנַי לַבַּיִת

שָׁנָה	כְּנִסְתֵי לַבַּיִת	צֵאת לַבַּיִת	רֵבוּן חַם
י"ט	19:07	20:20	21:15
כ"א	19:25	20:18	21:12
מ"ט	19:28	20:21	21:16
כ"ב	19:25	20:17	21:11

מתנה טובה ניתנה לנו, בני העם היהודי. זכינו להאמין באמונה שלימה, שכל המתרחש בעולמנו מנווט בהשגחה פרטית, ומנוהל מלמעלה.

לעולם הזה יש בעלים, הוא יוצר ומוביל, מנווט ומנהל, קובע ומכריע. עינו פקוחה ברחמים על כל מעשי בני האדם, ואנו מאמינים בני מאמינים כי "מפי עליון לא תצא הרעות", הוא מנחה אותנו במעגלי צדק.

האמונה הזו היא נכס יקר, ככל שהאדם מסתגל לחשיבה הזו, ליבו כבר לא יודע עליות ומורדות, מתחים והפתעות.

הוא מבין שה' יודע את כל מעשי האדם ומחשבותיהם, הוא הקובע מה יקרה בשלב הבא, הוא המסדר את העניינים בצורה הטובה ביותר.

פשוט צריך להאמין שכל מה שקורה- הוא עשה, עושה ויעשה, ואנחנו בידיים הטובות ביותר.

אם נתבונן בדוגמא לתופעה הזו, נראה את עצמנו עולים למטוס, לטיסה ארוכה מעל פני האוקיינוס. איש מאיתנו לא מכיר את הטייס, לא בדק את הכושר הבריאותי והתעופתי שלו, ואין לנו מושג מי הוא.

ובכל זאת, ולמרות שאנו נמצאים בין שמיים לארץ וחיינו מופקדים בידיו של הטייס, אנו סמוכים ורגועים, ישנים בטיסה באופן הכי רגוע שאפשר... אנו רגועים ובטוחים שאנו נמצאים בידיים טובות, גם בלי לדעת ובלי להכיר. אנו כה סמוכים ובטוחים, עד שאנו לא טורחים לשאול ולברר.

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'וליאט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה דוד עומרי בן יהודית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו נזרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל דניאל בן שרה אושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחמיה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה שאול בן סילביה משה בן מזימה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רותית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל מיכאל יהודה בן מרים אבימיון בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט יהודה לייב בן אסתר מלכה נעמה בת שרה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן ארייס וליילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

שואל ומשיב בהלכה - פת גויים - חלק ז'

מה דין הפת הנאפת בתנור כאשר היהודי הגביה את האש או כיבה והדליק?

שאלה:

תשובה:

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת ציון מספרו 'הכשרות למעשה':

תנורים המצויים בימינו, שפועלים על ידי גופי חימום חשמליים או על ידי גז, כאשר הגביה ישראל את האש בתנור, הפת מותרת. וכן על ידי כיבוי התנור והדלקתו מחדש - הפת מותרת. **הערה:** בלהבת גז מועילה הגבהת עוצמת האש. ולעניין תנור חשמלי, כאשר מגביהים את החום, יש מי שטוען, שלא נוצרות כאן ספירלות חדשות. אבל, עם הזמן הוא מתחמם יותר, ולכן לא מועיל, אלא אם יכבה וידליק שוב. אולם לענ"ד, יש לעיין בזה, מכיוון שיש עניין כאן בהיכר, כדן השלכת קיסם, ומדוע שלא יועיל מעשה היהודי.

כאשר נכבה התנור והתקרר, צריך היהודי להדליק את התנור בעצמו בכל פעם שרוצים לאפות מחדש, ולא די בהדלקה הראשונה של הבוקר, ואפשר להשאיר את התנור דולק במשך כל היום. **הערה:** אף שפסק השו"ע (שם ס"י) כי השלכת קיסם לתנור מועילה לכל היום, אף אם הסיקו שוב את התנור ולא השליך ישראל קיסם. מכל מקום, היינו דוקא שנשארו גחלים בוערות מההיסק הראשון, שאם לא כן לא מועילה השלכת קיסם של הפעם הראשונה. והוא הדין כאן שכבה התנור והתקרר - צריך היסק חדש.

כאשר היהודי ראה, שהגוי הדליק את התנור והספיק להתחמם, מועיל שיכבה את התנור וידליק שוב, אף שהתנור חם מחמת הדלקת הגוי בהתחלה. **מקורות:** בשו"ע מובא (שם ס"ט), שאם בא ישראל וניער את האש, אף שההדלקה התבצעה על ידי הגוי - מותר. וכן פסק בשו"ת שרגא המאיר ח"ח (סימן נט אות ב).

אפה ישראל בתנור, וטרם שנאפתה הפת, פסק זרם החשמל - והתקרר התנור, וגוי העלה את המפסק הראשי, ועל ידי כך המשיך התנור לפעול - יש להתיר שהאפייה נחשבת פת ישראל. ובפרט - אם הבצק נאפה, קודם שפסק החשמל, באופן שנאכל על ידי הדחק.

ויש מי שמחמיר. **מקורות:** הגר"נ קרליץ שליט"א דעתו להחמיר, הובא בספר 'עזרה כהלכה' (עמוד צט). ודעת הגר"א נבנצל להקל, הובא בספר 'אוהל יעקב' (עמוד תריג). ונראה לענ"ד שיש להקל בנידון דידן מכיוון שכשיש הפסקת חשמל היא כוללת תאורה ועוד, וכאשר הגוי העלה את המפסק הראשי אין דעתו בעיקר על התנור, והוי גרמא. ובפרט לדעת הפוסקים, שבחשמל אין איסור פת גויים כלל. וצ"ע כאשר חזר החשמל על ידי חברת חשמל, ולכאורה קיל טפי.

בתנור חשמלי, שיש בו תרמוסטט, וכשמגדיל חומו - אינו מדליק גוף חימום נוסף, אלא מאריך את זמן הפעולה של גוף החימום, מכל מקום מכיוון שחום יותר גדול מקרב ומזרז את האפייה, דינו כזריקת קיסם, ובאופן שישראל עשה כן, מועיל להכשיר את הפת. **מקורות:** בין ישראל לעמים (פ"ד ה"ו).

כאשר ישראל הדליק תנור, ואח"כ כבה ע"י תרמוסטט ושוב נדלק מעצמו, נחשב הדלקה על ידי ישראל. **מקורות:** ראה בשו"ת חיי הלוי- בעלסקי ח"ד (סימן נב אות א), וכו' בספר אהל יעקב- סקוצילס (עמוד לה).

מדות מפלאות

להלן סיפור מדהים, המעובד מתוך הספר 'לב ישראל' והובא על ידי 'נעם שיח- אב"ד סאנטוב שליט"א' אותו סיפר הגה"צ רבי ישראל גרוסמן זצ"ל ראש ישיבת פינסק קארלין, וממנו ניתן ללמוד אלו מידות מופלאות היו לרבתינו: בבית הכנסת של חסידי קארלין בעיר העתיקה היה מונח על אחד מארונות הספרים מלמעלה כתר תורה. סמוך לארון הספרים עמד שולחן, ומסביבו ישבו אנשים ולמדו.

באחד הימים ניגש אברך לארון הספרים והתחיל לטפס על מדפי הספרים כדי להגיע לאחד המדפים העליונים ולהוציא משם ספר. כמה מהיושבים בשולחן הסמוך העירו לו, שיש סכנה לטפס על הארון, מכיוון שהוא רעוע מאוד, וכתר התורה הנמצא למעלה יכול ליפול.

האברך התעלם מהאזהרות והמשיך לטפס למעלה, והנה מה שהזהירו אותו אכן התרחש: כתר התורה נפל ממרומי הארון ופגע במלוא עוצמתו בראשו של הגאון הצדיק הרב מפידהייץ, הכתר נשבר לשניים, והרב נפצע קשה מאוד. ברגעים הראשונים לאחר פציעתו עדיין היה בהכרה. הדבר הראשון שאמר היה, שבוודאי האברך נבהל מאוד, ממה שקרה, על כן ביקש: "תנו לו כוס קפה, כדי להרגיעו"...

מבהיל לחשוב על האדם, שמפרפר בין חיים למוות לאחר מכה אנושה, ראשו כמעט ונשבר, ועל מה הוא חושב? שצריך להרגיע את האברך, שהתעקש ולא היה מוכן לשמוע לאזהרות, שהזהירו אותו. איזו גבורת הנפש ואצילות המידות! לאחר שסיים הרב מפידהייץ את בקשתו אודות האברך, איבד את הכרתו, ותקופה ארוכה היה מאושפז בבית החולים תלוי בין שמיים לארץ, עד שבחסידי השי"ת שב לאיתנו.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה.

בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים לקבלת העלון חייג במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל PnineEH@gmail.com	הקדשת העלון ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926	לשאלות בהלכה נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)
---	---	---

אם ראשונים כמלאכים - הגאון המקבל הרב אליהו שריקי זצ"ל

הגאון המקובל הצדיק הרב אליהו שריקי זצ"ל - נולד בחודש שבט ה'תרפ"ב (1922) בעיירה איליג. נקרא בשם אליהו מכיוון שנולד במוצאי שבת. לאחר הבר-מצווה למד אצל סבו והמקובל ר' שמואל שושן שהיו מגדולי חכמי האזור ומהם שאב יראה טהורה ודרכי הנהגה - וכן למד מהם את תורת הסוד. עוד כשהיה כבן ארבע-עשרה שנים בלבד היה קם בשעת לילה מוקדמת כדי להעיר לתפילה את בני עירו במרוקו. נסמך לשחיטה ובדיקה ע"י גדולי הדור, ביניהם ר' אברהם אוחיון ור' שלום אזוביב. בהמשך הגיע לאגאדיר ומוגאדור ונסמך שם ע"י הגאונים ר' אהרון בן חסין ור' יוסף הלחמי.

בשנת ה'תשט"ז (1956) עלה לארץ דרך צרפת והתיישב עם עוד מספר משפחות יוצאי עירו ומרוקו במושב אורה. בהמשך הוצע לו לשמש כרבה של בית-שמש וכן מבשרת ציון, אך רבינו בענוותנותו לא רצה. בשנת ה'תשי"ט (1959) נקרא לשמש כרב במושב כסלון. תפקיד אותו מילא למעלה מארבעים שנים! לאחר שנחלש, עבר לגור בבית חתנו ר' שמעון שריקי בנווה יעקב בירושלים, וחתנו פתח בית-כנסת בביתו, כדי שרבינו יוכל תמיד להתפלל במניין.

מקובל עצום. גאון בנגלה ובנסתר. זכה לגילוי אליהו הנביא. בעל רוח-הקודש. הגה תמיד בספר היצירה. אנשים שהכירו את רבינו העידו, כי מעולם לא נראה יושב או עומד בבטלה ללא ספר בידו. בימי זקנותו נחלשה ראייתו והיה מקפיד שיקראו לפניו. ביתו היה פתוח לאורחים והיה מקבלם בסבר פנים יפות. על פניו הטהורות ראו קדושה וטהרה. **העיד עליו האדמו"ר הרב דוד אביחצירא כי רבינו היה אחד מ-ל"ו הצדיקים שבדור.** נפטר ב-י"ז סיוון ה'תשע"ב (2012). חי כ-90 שנים. ציונו בהר-המנוחות בירושלים.

סבו: ר' אברהם אמזאלאג. **אביו:** ר' משה (היה ת"ח וחסיד ונהג להתענות תענית הפסקה של שישה ימים רצופים). **אימו:** מרת רבקה. **אשתו:** מרת רחל שריקי (בת ר' ניסים, אחי אביו). **מרבותיו:** ר' אליהו ריבוח, ר' מכלוף לוגאסי. סבו, ר' אברהם אמזאלאג, המקובל ר' שמואל שושן. **מתלמידיו:** המקובל ר' ניסים מויאל.

בין האורחים הרבים שאירח רבינו בביתו במושב כסלון היה הגה"צ האדמו"ר ר' דוד חי אביחצירא שליט"א, שהיה בבחרותו נמצא בשבתות במושבים וישובים כדי לחזק את אחינו בית ישראל בתורה וביראת שמיים. ר' דוד עמד אז מקרוב על גדולתו וצדקותו המופלגת של רבינו.

לאחר שנים רבות כאשר חלה רבינו, ביקש ממקורבו הרב רפאל חאליווה שליט"א ששימש רב בית-הכנסת 'שמחת חיים' בו היה רבינו מתפלל בשנותיו האחרונות, להעביר דמי פדיון נפש לר' דוד אביחצירא. ר' רפאל שלח את ר' אילן אברג'ל למעונו של ר' דוד. כאשר עמד ר' אילן לפני הרב דוד אביחצירא והגיש לו את דמי פדיון הנפש של ר' אליהו שריקי, פנה ר' דוד אל הנוכחים ואמר: **"אני מעיד על ר' אליהו שריקי, שהוא אחד מה-ל"ו צדיקים שבדור!"**

בתקופה האחרונה לחיי רבינו נסע אחד ממקורביו לאדמו"ר ר' דוד אביחצירא כדי להתייעץ עימו איזה יודי יקרא אם וכאשר רבינו יעזוב את העולם. ענה לו ר' דוד: **"רבי אליהו הוא צדיק גדול. אין לו עוונות ואינו זקוק לשום יודי!"**

נכדתו של רבינו נסעה פעם לחו"ל. באחד הימים בעת ששהתה בחו"ל התקשר רבינו לבית בנו ואמר להם שירבו בתפילה כעת לשלום בתם. לאחר מספר שעות התקשרה הבת להוריה וסיפרה להם שלפני כמחצית השעה עברה תאונת דרכים קשה וניצלה ממנה בדרך נס. כששבה הנכדה לארץ אמר לה רבינו: **"הפלתי עליך תחינה!"**

בגיל שבעים בערך הוצרך הרב לעבור ניתוח קשה בסרעפת. ביום הניתוח אחרי תפילת שחרית ישב הרב לקרוא את ספר התהילים, לאחר שסיים לקרוא את כל הספר (רבינו נהג לסיים בכל יום את כל ספר התהילים) חטפתו שינה ונגלה אליו דוד המלך ע"ה ואמר לו: **"אני דוד המלך, אל תדאג הניתוח יעבור בשלום ובהצלחה רבה"**. ואכן כך היה ורבינו חי עוד עשרים שנה.

יפר הרב אלמליח מלומדי ישיבת המקובלים 'שער השמיים', כי פעם אחת הביא ראש ישיבתם הגאון המקובל הרב אייזנבך זצ"ל את רבינו לישיבתם והצדיק מסר להם שיעור בקבלה בבקיאות מופלאה במשך כשעה וחצי. לאחר השיעור שאלו הלומדים את רבינו: "מי הוא רבינו?", והצדיק השיב בצניעות: "קוראים לי אליהו שריקי".

באחת השנים לבילוי יו"ט ראשון של פסח אחרי גמר עריכת הסדר, כל בני הבית נמו את שנתם. לפתע התעוררה חמותו של הרב, הצדקת מרת מסעודא שריקי ע"ה משנתה והעירה את כל בני הבית. הצדקת סיפרה לבני הבית: זה עתה בא אליה אדם בחלום ואמר לה כדברים הללו "ברוך דיין האמת, יש חמץ בבית".

בני הבית החלו בחיפושים בכל מקום אפשרי, ולאחר לא מצאו, חזרו כולם לישון. לאחר קצת זמן שוב התעוררה מרת מסעודא ע"ה והעירה שוב את בני הבית וסיפרה, כי שוב חלמה את אותו החלום בדיוק. שוב החלו החיפושים הקדחתניים בכל פינה אפשרית עד שבנה ר' שמעון שריקי מצא לתדהמת בני הבית שתי פרוסות לחם מאחורי אחד הארונות, וכך ראו, כיצד שומרים עליו מהשמיים, שיבער את החמץ ולא ייכשל בבל יראה ובבל ימצא.

ההרב רפאל חאליווה שליט"א, אשר הכיר את הרב בשנותיו האחרונות, כאשר כבר היה זקן חולה וחלוש, אך עם רוח צעירה, מספר: "בכל ערב היה רבינו יושב ומשתתף בשיעור דף היומי (אותו העביר הרב רפאל הנזכר), ותמיד היה רבינו משלים בלחש לעצמו בעל פה את דברי הגמרא, שהתחיל בהם המגיד שיעור, וכשהיה שקט היו שמים לב כי רבינו משלים בע"פ את דברי הגמ' כך היה בכל המסכתות, וזאת על אף שלא ישב מול גמרא, וגם חלשה ראייתו וזכרונו". (הסיפורים מעובדים מתוך החוברת 'מרא"ש צורים')

דְּבִיר מִיָּתֵר

הוא שלח אותי מיד לבית הרפואה ושם רצו לתת לי נוזלים. הרכיבו אינפוזיה, אבל אני לא יכולתי לקבל את הטיפול. כל הזמן הייתי צריך לרוץ. עובר יום ועוד יום, המצב לא משתנה. עושים לי בדיקות כדי לנסות להבין, מה קרה לי, איזה חיידק תקף אותי, ולא מוצאים את הסיבה.

ביום השלישי בא חבר לבקר אותי. החבר שעמד לידי בלוויה. הוא שואל אותי, "כבר קרה לך פעם, שהיה לך קלקול קיבה?" - "לא". "אכלת דבר מקולקל?" - "לא". "מתי בדיוק זה קרה לך?" "בסוף הלוויה", אמרתי לו, נאנק. "עמדתי לידך בלוויה. זוכר?" אני מהנהן בראשי.

"זוכר מה דיברנו?", אני תופס את הראש. "כן. אני נזכר". את ההמשך הבנתי לבד. הקב"ה משלם לי מידה כנגד מידה. אני דיברתי בזלזול על תלמיד חכם, על רב בית כנסת, על מנהיג ציבור! אוי לי ואבוי לנפשי! חטאתי, עוונתי פשעתי!!!

הקשר היה שקוף. אמרתי שהוא צריך להוציא מהבטן, ומאז אני עסוק בלהוציא מהבטן... בדיוק מה שאמרתי הוא מה שנגזר עלי.

החלטתי, מיד באותו רגע, להתקשר לרב, ולבקש מחילה. סיפרתי לרב כמה אני מתייגר. מה עובר עלי בעקבות אותה פליטת פה אומללה, והרב, ברחמי מחל לי.

הוא הוסיף ואמר, שלפי ההלכה היה צריך להספיד. הכף החיים' כותב שבחור, שנפטר ללא ילדים ר"ל מותר להספיד בראש חודש, ובפרט שיש בזה את העניין של לעורר את הציבור לתשובה. מלבד זאת, הורה לי הרב לעשות משהו לטובת הנפטר.

חלפו שתיים-שלוש דקות בלבד מהשיחה עם הרב, ואני מרגיש טוב. הכל בסדר. כל ההרגשה הרעה, שהייתה לי חלפה, הכל חזר לשליטה. אין כלום, כאילו כל מה שעברתי בשלושת הימים האחרונים לא היה אלא דמיון.

אני אומר לצוות הרפואי, שאני יכול ללכת הביתה, והם מצדם מבקשים, שאשאר עוד כמה שעות כדי לוודא, שהכול בסדר איתי, אבל אני יודע שזה רק עניין פורמלי. אני בריא ברוך השם. זכיתי במחילה וקיבלתי על עצמי לעשות דבר לעילוי נשמת הבחור. עכשיו הכל בסדר.

בשבת שלאחר מכן הבאתי קידוש גדול לבית הכנסת, לעילוי נשמת הבחור החשוב, בזמן זה דיברו על עניין החיזוק בתפילה, שכן הנפטר היה מיוחד בעניין זה.

רבותי!!! היזהרו בכבוד הזולת, הישמרו בכבוד תלמידי חכמים. אני זכיתי לראות מידה כנגד מידה באופן מידי, אבל מה קורה כאשר עובר זמן בין המעשה לבין התשלום, וכבר לא יודעים לקשר? חוסו על נפשתיכם.

להלן סיפור מופלא המעובד מתוך 'השגחה פרטית' ובו ניתן ללמוד, עד כמה עלינו להיזהר בכל מילה היוצאת מפינו ולהלן הסיפור מפי בעל המעשה.

ליל ראש חודש שבט ה'תשע"ט. הקו הדקיק של הירח לא נראה מבעד לעננים הכבדים. רוחות נושבות בעוז, גשם עז ניתן, וקור חותך את האוויר.

אלו הימים החורפיים ביותר בשנה הזאת. לוויה רוויית כאב מתקיימת באשדוד. בחור צעיר ממשפחה חשובה, שהתייגר במשך מספר שנים בייסורים קשים ומרים ל"ע, התבקש לבית עולמו. אנשים באים ללוויה, ידידים ומכרים משתתפים בצער המשפחה.

האבל עוטף את כולם. המלווים פוסעים בדומיה. פה ושם מחליפים משפטים ומצדיקים עליהם את הדין. הוא היה בחור צעיר, בעל ייסורים, כיפר על כל העיר.

כולם בוכים. השמיים בוכים יחד עם המלווים על נפש נקי וצדיק. מסע הלוויה נעצר ליד בית מדרש, והרב של בית המדרש נעמד להספיד.

הוא מדבר בשבחו של הנפטר, מדגיש נקודות יפות בחייו, מעשים טובים שעשה, ומעורר את הציבור לתשובה. הרב מאריך בהספדו, והמלווים מקשיבים.

הרגש כל כך עז, הכאב כל כך נורא, שהם מחפשים במה להתלות. רוצים לשמוע, להתחזק, לחשוב את המחשבות הנכונות, ובהשתתפותם – לעודד את המשפחה החשובה שעברה מסע ייסורים משלה.

גם אני נמצא בין המלווים. כבר קשה לי לעמוד. קר לי. אני עייף. גם החבר, שעומד לצדי כבר מתקשה להתרכז, והוא שואל אותי בקוצר רוח: "למה הרב מספיד עכשיו? ראש חודש היום! אין מספידים בראש חודש!".

"נכון", אני עונה לו, ומחליט ללכת בכיוון של הומור. "מה אתה רוצה מהרב? זה סיפור קשה", אני מסביר לחבר שלי, כאילו אני יודע הכל, "הרב שמע, שיש לוויה, והוא הכין הספד ארוך. יש לו הרבה בבטן. הוא צריך להוציא כל מה שיש לו בבטן".

הביטוי האומלל והמזלזל הזה יצא לאוויר העולם, ואני אפילו לא חשבתי שעשיתי משהו לא טוב. בסך הכל ניסיתי להעביר את הזמן. ההספד מסתיים, אומרים קדיש, ופונים אל בית החיים, שם אני נתקף בייסורים נוראים.

הבטן כואבת לי באופן מחריד. קיבלתי קלקול קיבה חמור, ונכנסתי למצוקה קשה. לא יכולתי לעמוד במקום. רצתי הביתה, וכל הזמן איבדתי נוזלים.

עבר עלי לילה קשה מאוד. לא יכולתי לשהות במיטה יותר מכמה דקות, בבוקר, כשאני ממוטט לגמרי, הלכתי לרופא.

לע"נ תנצב"ה	הרב שמאל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמאל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל חוה בת יעקב צבי ע"ה יעקב יצחק בן רחל ז"ל ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה דוד יצחק בן פרחת ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה	הרב שבת בן אסתריא טאון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל נעמי בת כותון ע"ה מרים בת בלה ע"ה דב בן יצחק ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחת ז"ל לטיף בן פרחת ז"ל דניאל רפאל בן חגית ז"ל יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה	הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי זידי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקוה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרה ע"ה אברהם בן טובה ז"ל	הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה אסתר בת גולה גאולה ע"ה יוסף בר סעדה ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל שרה בת מורברי רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל
---	---	--	--	---